

Dosarul nr. 2ra-900/17

Instanța de fond: Judecătoria Drochia – I. Rusu

Instanța de apel: CA Bălți – I. Grosu, A. Corcenco, A. Ciobanu

ÎNCHEIERE

17 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu,
Iuliana Oprea, Maria Ghervas,

soluționând admisibilitatea recursului declarat de către Viorel Chircă,
în pricina civilă la acțiunea lui Viorel Chircă împotriva Întreprinderii Mixte
„Sudzucker - Moldova” SA privind anularea ordinului de concediere, restabilirea în
funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și repararea
prejudiciului material și moral,
împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din data de 15 decembrie 2016,

C O N S T A T Ă

Viorel Chircă la data de 29 decembrie 2014 s-a adresat cu cerere de chemare în
judecată, cu modificările ulterioare, împotriva ÎM „Sudzucker - Moldova” SA, prin
care a solicitat anularea ordinului nr. 80-cn din 30 septembrie 2014 cu privire la
concedierea din funcție ca fiind ilegal, restabilirea în funcția de specialist declarant
din data de 01 octombrie 2014, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru
în sumă de 90 161,86 lei, repararea prejudiciului moral în mărime de 100 000,0 lei și
încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 3-6, vol.I).

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că începând cu data de 05 iunie
2007 în baza contractului individual de muncă nr. 20 și a ordinului nr. 18-a a fost
angajat în cadrul ÎM „Sudzucker - Moldova” SA în funcția de specialist declarant, cu
salariul de funcție în mărime de 2 500 lei și premie lunară în mărime de 1 500 lei.

Prin ordinul nr. 17-c din data de 22 aprilie 2014 cu privire la reducerea
numărului de personal, funcția de specialist declarant a fost redusă, el fiind
preîntâmpinat despre faptul concedierii și eliberat din funcție prin ordinul nr. 80 cn
din 30 septembrie 2014, începând cu data de 01 octombrie 2014. Consideră ordinul

ca fiind lipsit de temei juridic și care contravine prevederilor art. 88 Codul Muncii. Angajatorul nu a redus funcțiile vacante existente, dar neîntemeiat i-a redus funcția lui și nu i-a propus un alt loc de muncă în cadrul unității.

Prin acțiunile sale ÎM „Sudzucker - Moldova” SA i-a cauzat suferințe psihice, fiind lipsit de posibilitatea de a munci și a obține careva venituri pentru a îngriji familia, acesta fiind unicul întreținător al familiei.

În opinia reclamantului se consideră îndreptățit să solicite anularea ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată, repararea prejudiciului moral și încasare cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Drochia din data de 12 septembrie 2016 cererea de chemare în judecată depusă de către Viorel Chircă a fost respinsă ca fiind neîntemeiată (f.d. 44, 48-50, vol. II).

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la data de 16 septembrie 2016 Viorel Chircă a depus cerere de apel, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii cu emiterea unei decizii noi privind admiterea acțiunii (f.f. 54-55, vol. II).

Prin decizia Curții de Apel Bălți din data de 15 decembrie 2016 s-a respins apelul declarat de Viorel Chircă, s-a menținut hotărârea Judecătorei Drochia din data de 12 septembrie 2016 (f.d. 86, 87-91, vol. II)

În motivarea soluției sale instanța de apel a menționat, că ÎM „Sudzucker - Moldova” SA prin ordinul nr. 27 org din data de 22 aprilie 2014 a aprobat structura organizațională a departamentului Vânzări și Marketing, iar prin ordinul nr. 17- c din data de 22 aprilie 2014 a dispus reducerea numărului de personal, inclusiv a fost redusă și funcția deținută de către Viorel Chircă. Ordinele menționate nu au fost contestate, astfel, acestea sunt în vigoare.

Viorel Chircă a contestat ordinul nr. 80-cn din 30 septembrie 2014 cu privire la concediere din funcție, care a fost emis în legătură cu reducerea statului de personal.

Instanța de apel a constatat, că prin actele prezentate la materialele dosarului rezultă că ÎM „Sudzucker - Moldova” SA a respectat prevederile Codului Muncii cu privire la concedierea salariatului în legătură cu reducerea statului de personal, acesta fiind preavizat în termenii stabiliți și concediat cu acordul comitetului sindical. Funcții vacante, care le-ar fi putut ocupa Viorel Chircă, în întreprindere lipsesc. Acesta a participat la concurs privind ocuparea funcției nou create, însă nu a întrunit condițiile de participare și anume lipsa de experiență în domeniu, astfel nu a fost selectat.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 27 februarie 2017 Viorel Chircă a depus recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei decizii noi, prin care să fie admisă cererea de chemare în judecată (f.d. 99-105, vol. II).

În motivarea recursului recentul Viorel Chircă a indicat, că instanțele de judecată au aplicat eronat normele de drept material, greșit au apreciat circumstanțele cauzei, fără a le da o apreciere corespunzătoare.

La data de 05 mai 2017 ÎM „Sudzucker - Moldova” SA a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil (f.d. 112-122, vol.II).

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 15 decembrie 2016, expediată participanților la proces prin intermediul oficiului poștal la data de 29 decembrie 2016, recepționată de către recurent la data de 03 ianuarie 2017 (f.f. 94, vol. II).

În aceste circumstanțe recursul, depus de către Viorel Chircă la data de 27 februarie 2017, se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Viorel Chircă este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la

alin. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Viorel Chircă asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Viorel Chircă inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 433, lit. a), 440, alin. 1 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Viorel Chircă împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 15 decembrie 2016 în pricina civilă la acțiunea lui Viorel Chircă împotriva Întreprinderii Mixte „Sudzucker - Moldova” SA privind anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și repararea prejudiciului material și moral, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Iuliana Oprea

Maria Ghervas